

[C. F. Sørensen.]

og jeg anbefaler det til hurtigt og velvillig Behandling.

Stein: Det foreliggende Lovforslag omhandler i Virkeligheden tre forskellige Ting, nemlig Bemyndigelse til Optagelse af et nyt Statslaan paa 65 Mill. Kr., Bemyndigelse til at prolongere de to Laan, der forfalder i det kommende Efteraar, og endelig Bemyndigelse for Finansministeren — og dette sidste er, forstaar jeg, en permanent Bemyndigelse i Modsætning til de øvrige Bemyndigelser — til at konvertere, som der staar i Lovforslagets § 2, „Statens højt forrentede saavel indenlandske som udenlandske Laan“. De indenlandske Laan, der overhovedet kan være Tale om at konvertere, byder ikke nogen Mulighed herfor i en nær Fremtid. Den højtærede Finansminister nævner selv de to amerikanske Laan. Der er i Virkeligheden tre amerikanske Laan, men det ene er altsaa i Øjeblikket uden for Diskussion. De to andre Laan er det 6 pCt.s Dollarlaan af 1921, et Laan, der udgør 30 Millioner Dollars, og det 5½ pCt.s Laan af 1925, der er paa 24 Millioner Dollars.

I al Almindelighed vil jeg gerne sige, at jeg tror, man tillægger de Fordele, der kan vindes ved en Konvertering, overdreven Betydning. I Virkeligheden er der vel kun et af disse Laan, som i Øjeblikket med nogen væsentlig Fordel vil kunne konverteres, og det er det 5½ pCt.s Laan paa 24 Millioner Dollars, idet der til Laanet af 1921 er knyttet den Bestemmelse, at hvis det skal indfries eller konverteres paa et tidligere Tidspunkt end 1942, skal det ske til en Overkurs af 105, og denne Overkurs vil i alt væsentligt sluge Fordelene ved en Konvertering. Imidlertid finder vi fra vor Side, at det naturligvis er udmærket, hvis der overhovedet ad Konverteringsvejen kan naas Besparelser, og det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, giver gerne Bemyndigelse hertil.

Med Hensyn til de to Laan, der skal prolongeres, er Forholdet det, at de repræsenterer den Laanetype af kortsigtede Laan, som man i høj Grad har levet paa under Efterkrigstidsperioden, men som det efterhaanden er lykkedes i vid Udstrækning at komme bort fra. Jeg gaar ud fra, at det er den højtærede Finansministers Mening ogsaa ved denne Lejlighed — i alt Fald i nogen Grad — at komme bort fra disse kortsigtede Laan. Jeg finder det heldigt, at det sker, ogsaa af den Grund, at denne stadige Appel til Laanemarkedet, hvor det kun drejer sig om at forny løbende Laanforpligtelser og i Virkeligheden ikke om

Tilførsel af frisk Kapital til Statskassen, giver et uheldigt og forkert Indtryk af, at Statsmagten evig og altid er paa Tærne for at laane. Det er ikke egnet til at styrke Tilliden til Statsfinanserne, at dette sker, og jeg vil ogsaa af den Grund — bortset fra, hvad der ellers kan anføres — finde, at det vilde være gavnligt og heldigt, om man benyttede denne Lejlighed til, i nogen Grad i alt Fald, at komme bort fra denne Type Laan.

Endelig skal jeg med Hensyn til den Bemyndigelse, den højtærede Finansminister søger til at optage et nyt Statslaan paa 65 Mill. Kr., sige, at heller ikke her vil vi for vort Vedkommende naturligvis kunne have noget at indvende. Det almindelige Indtryk er vel, at Beløbet ikke helt fyldestgør det Behov for Tilførsel af ny Kapital, som Statsfinanserne i Øjeblikket har, men dette maa det være Finansministerens Sag at skønne over.

Derimod er mit Parti imod, at man giver ubetinget Tilslutning til Forslaget om, at Afgørelsen til syvende og sidst skal overlades Rigsdagens Finansudvalg. Vi mener ikke, det er forsvarligt, at Rigsdagen paa den Maade delegerer sin Myndighed, og idet jeg slutter mig til Venstres ærede Ordførers (Hauch) Bemærkning om, at det formodentlig, som Sagen ligger, er uforment her at begære Udvalg, vil jeg forbeholde mig til anden Behandling at stille et Ændringsforslag i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, mit Partis Ordfører stillede i det andet høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Saa vidt jeg har bemærket — jeg tør ikke være helt sikker i min Sag —, har man tidligere, naar der har været Tale om saadanne Laan, og de skulde have endelig Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg, nøjedes med at sige dette i Lovforslaget. Her følger man til: „saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, af de senest valgte Finansudvalg“. Den Ordlyd, man her har valgt, er ikke helt tilfredsstillende. Rigsdagens Finansudvalg er altid de senest valgte Finansudvalg, der kan ikke være Tale om andre, men det, som er Meningen, er: de senest valgte Finansudvalgs Medlemmer, idet der ikke eksisterer noget Finansudvalg, naar Rigsdagen er hjemsendt. Det er altsaa Medlemmerne af de senest valgte Finansudvalg, som Finansministeren bemyndiges til at forhandle med, og dette at tage Medlemmer af Rigsdagen, som ikke i Øjeblikket har den særlige Funktion, har man jo flere Eksempler paa udmærket godt kan lade sig gøre.